

DOI: <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-243-2-17>

**ІСТОРИЧНИЙ АСПЕКТ РОЗВИТКУ
МІЖНАРОДНИХ ТРУДОВИХ МІГРАЦІЙ**

**HISTORICAL ASPECT OF THE DEVELOPMENT
OF INTERNATIONAL LABOR MIGRATIONS**

Стасюк А. М.

Аспірант

*Львівського національного університету імені Івана Франка
м. Львів, Україна*

Andrii Stasiuk

Postgraduate Student

*Ivan Franko National University of Lviv
Lviv, Ukraine*

Міграції робочої сили включають багато складових, які, в свою чергу, можуть бути класифіковані за деякими факторами. Часто міграційні процеси відбуваються на підґрунті неекономічних факторів: релігійних, національних, політичних, екологічних та причини особистого характеру.

Розглянемо, як змінювалися напрямки маршрутів міграції впродовж історії людства. До нашої ери центрами концентрації робочої сили були такі держави як Єгипет, Вавилон, Персія, Греція, Рим тощо. Головною особливістю стародавніх міграційних процесів можна назвати їх примусовий характер.

I етап був викликаний промисловою революцією у Європі в другій половині XVIII – середині XIX ст. Причиною міграцій стало «перенасичення» робочою силою країн Західної Європи через те, що ручна праця замінювалась механічною. Цей етап започаткував формувати світовий ринок праці.

II етап тривав із кінця XIX ст. до того моменту як почалась Перша Світова війна. В той час зросли темпи накопичення капітальних ресурсів. Звісно, що найбільше капіталу концентрувалось в розвинених країнах. Це зумовило підвищення попиту на робочий

капітал, що стало стимулом до імміграцій з бідніших країн. Абсолютна більшість мігрантів тоді були низько кваліфіковані.

Третій етап міграцій мав місце у міжвоєнний період і характеризується значним скороченням масштабів міждержавної трудової міграції, причинами якого слід вважати наслідки економічної депресії 1929–1933 рр. і закриті кордони СРСР. Хоча мали місце міграційні рухи напередодні Другої Світової війни у Європі (втеча від переслідувань у Німеччині, притік мігрантів із Італії, Іспанії, Австрії до Франції та Британії). Особливості сучасного, четвертого, етапу міграцій варто розглянути більш детально, оскільки період триває і донині. Загалом, карту основних світових міграційних потоків можна побачити у відкритих джерелах у реальному часу [1]. Міграція висококваліфікованої робочої сили має іншу специфіку розповсюдження. Сучасними центрами міграції робочої сили є Західна Європа, США та Канада, Нафтодобувні країни Персидської затоки та країни Південно-Східної Азії. Безумовно, головною причиною такого є стрімкий економічний розвиток цих держав. Можна також виокремити також менші центри міграцій (локальні). Серед них Бразилія, Венесуела, Австралія та Нова Зеландія, Лівія, Нігерія, Ізраїль, ПАР, Кот-д'Івуар [2].

На сьогодні міграційні процеси стають все дедалі більш динамічними. Як приклад, навіть ситуація в Україні, коли через військові причини значна кількість населення була змушена покинути свої домівки.

Література:

1. Top 25 Destinations of International Migrants // Migration Policy Institute. 2021. URL: <https://www.migrationpolicy.org/programs/data-hub/charts/top-25-destinations-international-migrants>
2. International migrant stock (% of population) // The World Bank Group. 2021. URL: https://data.worldbank.org/indicator/SM.POP.TOTL.ZS?year_high_desc=true